

нѣкое убийство или обиръ. Въ джамиитѣ проповѣд-
вахъ противъ Гяуритѣ, а пѣтници дервиши безъ
никакво свѣнение застрашавахъ Христианитѣ че
щятъ ги истрѣбжтъ. Старо-турскій фанатизмъ на-
всѣкадѣ се пробуди, въ градоветѣ и въ селата.
Чиновницитѣ на портата лишихъ се отъ властѣта
надъ собственниитѣ си народъ. При това трѣбва
да вземемъ въ внимание, че всичкитѣ турци бѣхъ
вѣоржжени и готови за бой — нели турчина е
роденъ само за война а не за миръ, — между това
христианетѣ слѣдъ толкози обезоржжвания едва
имахъ при себѣ си още нѣколко пушки и пищоли,
които употрѣбяхъ на пѣтъ или когато ходяхъ на
ловъ. Българитѣ бѣхъ увѣрени че отъ правителст-
вото не трѣбва да очакватъ защита нито избавление.
Всѣду драгоцѣннитѣ си нѣща и пари закопавяхъ
въ горитѣ, въ полетата, въ градинитѣ и въ къщята.
Всякой предчувствоваше че е близу «Вартоломейска-
та нощъ» и съ страхъ очакваше началото на про-
лѣтѣта.

Нѣ Българитѣ никакъ не искахъ да се даджтъ
да ги избижтъ «като овце.» Народѣтъ купуваше и
събираше оржжия за да може поне да се въспро-
тивни на башибозуцитѣ когато ся захване кланѣето;
особенно се вѣоржжаваше въ горскитѣ мѣста гдѣто
бѣше най-развитъ търговскій, промишленниий па и
политическій животъ, въ които имаше повече свобода
а по-малко турци. Недостатъкъ отъ оржжия бѣше
главната причина, по която на 1876 год. въ Бъл-
гария не избухна нѣкое обширно организирано
възстание, което да обѣме всичкитѣ Български
страни; втората причина, защо това се не случи,